

ZASAVSKI VESTNIK

LETO V. — ST. 24.

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZASAVJA

TRBOVLJE, 19. JUNIJA 1952

11 NOVIH PROIZVODOV
Strojne tovarne „Mihe Marinka“

Iz nekdanj majhnih centralnih delavnic rudnika Trbovlje — pozneje preimenovanih v CRD (Centralne rudarske delavnice) — raste danes na istem prostoru moderna tovarna za rudarske stroje, ki nosi ime po revirskem borcu in našem voditelju Mihi Marinku.

Ta tovarna danes še ni dograjena v celoti, bo pa zgotovljena v celoti predvideno leta 1955. Akoravno je to strojno podjetje ob času po obsegu še majhno, izdeluje vendar že celo vrsto različnih strojev, ki so za naše narodno gospodarstvo važnega pomena, na drugi strani pa si z lastno izdelavo takih strojev ter drugih strojnih naprav prihranimo vsako leto dragocene devize, ki gredo v milijone dinarjev. Naša država izdaja še danes zelo velike množine deviznih dinarjev za strojne opreme jugoslovanskih rudnikov, ki jih kupujemo še v tujini. Velika večina vseh teh dragih nakupov pa bo odpadla, ko bodo investicijski načrti Strojne tovarne „Miha Marinka“ uresničeni, saj bo to podjetje izdelovalo tedaj za naše rudnike skoraj vse stroje, ki jih potrebujejo.

In še nekaj govori v prid razširjenosti te tovarne, ki v prihodnosti s svojimi izdelki verjetno ne bo zalagala samo naše rudnike, marveč še druga industrijska področja — in sicer tole: v Trbovljah se poraja vprašanje zaposlitve številne mladine naših rudarjev, ki kaže posebno velik interes ravno za kovinarsko stroko. Za delavski kader in za kovinarski naraščaj v Trbovljah ne bo vprašanja — kajti dovolj ga bo na razpolago — in ta doraščajoči kader v naših revirjih zaradi svojega zanimanja za tehniko že danes ve, kaj potrebujejo naši rudniki za razširitev svoje mehanizacije ter izboljšanje strojnih naprav. To je razveseljiv pojav, ki ga bo Strojna tovarna „Miha Marinka“ izkoristila. V korist te tovarne govori nadalje tudi to, da rudniku Trbovlje-Hrastnik, čeprav ga štejemo med najbolj mehanizirane rudnike v državi, še vedno primanjkuje raznih strojnih naprav — vse te naprave pa bomo za trboveljski in za ostale rudnike v državi lahko izdelovali v svoji domači strojni tovarni po zamislih njenih strokovnjakov in konstruktorjev. Ker pa so rudniki v Jugoslaviji na splošno še slabo mehanizirani, je pospešitev izgradnje te tovarne v veliko strojno tovarno na mestu ter pomenja nedvomno pomemben prispevek k ostvarjenju vseh zamisli v veliki gradnji naše mlade socialistične industrije. Ze zgolj to, da se v tej tovarni porajajo po idejah njenih strokovnjakov in konstruktorjev vedno novi in novi proizvodi, da misliti, da bo treba pospešiti izgradnjo in dovršitev te trboveljske tovarne ter ji dati hkrati možnost za zaposlitev mladega kadra, ki ga je v Trbovljah vsako leto več — to še tembolj, ker rudnik Trbovlje zaradi krčenja premogovnih zalog s svojo produkcijo nazaduje, zaradi česar ni izgledov, da bi mogel absorbirati vso razpoložljivo domačo delovno silo.

Zelo lep napredek zaznamuje tovarna „Miha Marinka“ v zadnjem letu; tako je bilo lansko leto v tej tovarni izdelano 962 ton raznih strojnih naprav, za leto 1952 pa določa družbeni plan te tovarne že 1789 ton strojnih izdelkov, kar pomenja 95 % več kot lansko leto.

Pred tovarno pa stoji v letošnjem letu izredno velika naloga, zlasti še glede na celo vrsto novih izdelkov, ki jih prej ni proizvajala. Zelo zanimivo je namreč, kaj vse se danes že proizvaja v tej tovarni, kar lansko leto še ni izdelovalo; tak nov proizvod tovarne so transportni trakovi do 150 metrov dolžine za storitev 120 tih. Drug nov izdelek tovarne so spet tako imenovani »transporterji« (s spodnjo verigo). Nadaljnji zanimiv produkt so »skraperja«, ki služijo za planiranje

in odvažanje zemeljskih površin ter nadomestujejo ročno odkopavanje zemlje in nakladanje z lopato. Tako imenovani »vrtljivi odlagalci«, ki se uporabljajo za odlaganje materiala ali deponiranje, so izvršna konstrukcija domačih tovarniških konstruktorjev. Ta izdelek, ki ga tovarna pripravlja za rudnik Zagorje, je novost in v državi doslej še nepoznan. Ko bodo rudniki in tovarne izvedli za ta stroj in spoznali njegovo vrednost, bodo nedvomno narasla naročila za ta novi produkt, ki nadomešča najmanj 21 teških delavcev. Tudi jamske žičnice so nov proizvod po zamisli tovarniškega inženirja Rudolfa Babiča; trenutno je v delu 7 takih žičnic, ki so velike važnosti za rudnike.

Nadaljnji nov produkt so spet polžasto škripčevje in potezna dvigala za hitro, priročno dviganje bremen. Velikega pomena so prav tako separacijska sita (Distel Susby) in vibratorji, ki služijo za klasiranje premoga, rud, peska ali kamenja.

Med važnimi izdelki tovarne so tudi hidravlična montažna dvigala. Glede zadnjih treh produktov računa tovarna, da jih bo morala spričo velike potrebe po njih izdelovati tudi v večjih serijah.

Da pa se zagotovi dobra kvaliteta teh izdelkov, so zanje izdelali v tovarni že prototipe; s tem se ne zagotovi samo kvaliteta produkta, marveč tudi najracionalnejši tehniški postopek pri izdelavi proizvoda, kar spet nudi interesu kvaliteten in cenejši izdelek.

Tudi ročni žerjavi so nov produkt te tovarne, ki se bodo s pridom uporabljali tudi v gradbeni stroki.

Največji uspeh pa bo tovarna dosegla z gradnjo »skip«-naprav. Za rudnik Velenje je tovarna izdelala takšno napravo, ki dosega pri izvažanju lignita storilnost 360 tih. To je prva strojna naprava te vrste na Balkanu in lasten proizvod po načrtih konstrukcijskega biroja tovarne. Tukaj je treba pripomniti, da je bila v Nemčiji le ena sama tovarna, ki se je specializirala za

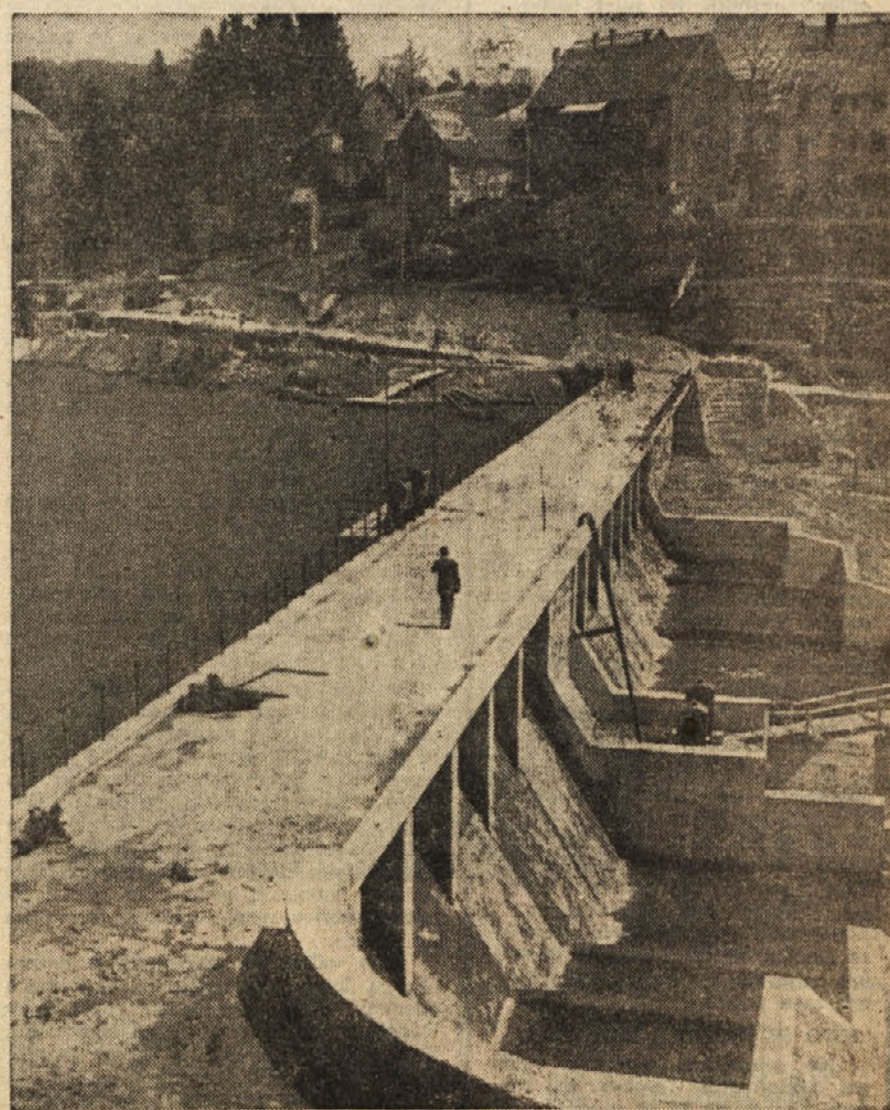
tovarne stalno narašča; medtem ko je tovarna v letošnjem januarju izdelala 50,8 t raznih strojnih izdelkov, jih bo v tem mesecu napravila že preko 200 t. To bo doslej največja mesečna proizvodnja tovarne od njenega obstoja.

Ves delovni kolektiv tovarne hoče doseči svoj letošnji proizvodni načrt in izpolniti dano obveznost — opaža se pa, da hoče kolektiv svoj polletni plan prekoračiti; kakor izgleda, mu bo to menda res uspelo, čeprav je letošnji produkcijski plan tovarne za 90 % večji kot lanski.

Ta tovarniški personal se pa ne bje samo za nove proizvode in višjo storilnost na moča, marveč se hkrati bori tudi za znižanje proizvodnih stroškov; tako so že v januarju t. l. celokupni stroški za eno tono izdelanega materiala znašali 272.805 din, meseca maja pa le še 144.360 din. To pocenitev je omogočila višja produkcija.

Pa ne samo po mesecih, tudi po letih se bo proizvodnja tovarne stalno večala. Medtem ko letošnji delovni plan podjetja določa 1789 ton strojnih izdelkov, predvideva perspektivni produkcijski načrt za leto 1953 že 2500 ton izdelkov, v letu 1954 3200 ton — leta 1955 (ko bo tovarna v celoti dograjena) pa 4000 ton strojnih izdelkov. To vsakoletno naraščanje produkcije pa bo mogoče seveda le tedaj, če se bo investicijski načrt tovarne odvijal vzporedno s produkcijskim planom tako, kot je to načrtano, kar je povsem razumljivo, saj je dvig proizvodnje odvisen v prvi vrsti od dovršitve predvidenih investicijskih del.

Uprava tovarne in ves njen delovni personal pa sta posvetila vso skrb tudi dobri kvaliteti izdelkov; tako je n. pr. direkcija tovarne naslovila na več rudnikov vprašanje, da-li so z izdelki tovarne zadovoljni. Vodstvo tovarne na te dopise ni dobilo pritožb ali graje glede njenih proizvodov, pač pa pohvale in razne predloge, ki se bodo upoštevali. Lahko trdimo, da se celotno delovno osebje tovarne z upravnim odborom in direktorjem res trudi zadovoljiti vse odjemalce, ker se pač vsi

Pomemben napredek
v našem gospodarstvu

Pred kratkim je začela delovati nova hidrocentrala Vinodol, ki bo zalagala z električnim tokom Hrvaško in Slovenijo, zlasti kadar vodne elektrarne na Dravi in Soči zaradi nizke vode ne bodo mogle obratovati s polno kapaciteto.

Odkar so dali hidrocentralo Vinodol v obrat, je dosegla ta elektrarna največjo storilnost 13. junija: v 10 urah je dala 215.000 kWh. V tem času so

delovale kalorične centrale v Zagrebu, Rajhenburgu in Trbovljah v minimalnem obsegu, s čimer so prihranile 80 vagonov premoga. Prvi agregat je v tem času porabil 180.000 kubičnih metrov vode iz jezera Bajer. Producirana električna sila je vredna 2 milij. din.

Ta primer dokazuje veliko korist vinodolske vodne elektrarne za narodno gospodarstvo Slovenije in Hrvaške.

Pred Dnevom učencev v gospodarstvu

Kakor vsako leto smo tudi letos tik pred Dnevom učencev v gospodarstvu, ki je določen za 23. junija. Za ta dan so že dalj časa v teku obsežne priprave v Trbovljah, Zagorju in Hrastniku.

Na pobudo MK LMS so bili po teh krajih postavljeni pripravljalni odbori, ki so že izdelali program za ta praznik učencev v gospodarstvu, tako da bo ta dan za te učence res lep in zanimiv. V vseh treh revirskih centrih se bo začela ta proslava že v soboto 21. junija, tako da bo zajeto v sodelovanje kar največ učencev kakor tudi starejših ljudi, ki lahko mnogo pripomorejo k čim lepši izvedbi dneva teh učencev. V Trbovljah je že za 21. junija v načrtu šahovska simulanka, ki jo bo odigral z učenci na 30 deskah znani trboveljski šahist Tausič. V nedeljo 22. junija bo na stadionu košarkarjev Rudarja tek na 800 in 60 m, skok v višino in daljino ter igra v odbojki. V teh disciplinah se bodo kosali med seboj učenci SUG v Trbovljah in Hrastniku, učenci rudarske in kovinarske šole v Trbovljah ter učenci kovinarske šole v trboveljski cementarni. V nedeljo zvečer bodo nato razglasili zmagovalce v tem športnem tekmovanju, prav tako pa razdelili med nje nagrade. Zatem je v načrtu družaben večer za vse absolvente šol, učitelje, starše učencev in mojstre.

V Zagorju bo v soboto 22. t. m. akademija s pevskim sporedom, recitacijami in telovadnimi točkami ter harmonikarji. Nastopila bo tudi Glasbena šola in lutkovno gledališče. Po končani akademiji je predviden družabni večer s pogostitvijo učencev.

Za nedeljo 22. junija je na sporedu na zagorskem telovadišču TD Partizan igra med dvema ognjema, odbojka ter šahovski turnir na 5 deskah med učenci SUG in rudarsko industrijsko šolo. Nato bo sprejem najboljših učencev pri predsedniku mestne občine Zagorje ter podelitev nagrad. — V Hrastniku je v soboto 22. t. m. v načrtu koncert mladinske godbe, obdaritev najboljših učencev ter sprejem pri predsedniku mestne občine. V nedeljo 22. junija pa bodo hrastniški učenci SUG sodelovali na telovadnem nastopu v Trbovljah.

Na vse te prireditve učencev v gospodarstvu se vabijo zastopniki vseh organizacij in društev, predstavniki oblasti, mojstri in starši učencev.

Za torek 23. junija, ki bo za vse učence SUG dela prost dan, se pripravljajo v vseh treh rudarskih centrih celodnevni izleti, ki jih nameravajo povezati z zabavnimi in kulturnimi pro-

gramom. Tukaj je treba seveda paziti, da se ne ponovi lanskoletna nerodnost, kjer posamezni zasebni in državni mojstri niso dali svojim učencem dela prost dan. Prav tako bo treba posvetiti potrebno pazljivost učencem, ki stanujejo zunaj na vasi, na katere smo že večkrat pozabili. Skrb nas vseh naj bo, da se bodo tudi ti učenci udeležili proslav in izletov učencev iz naših centrov.

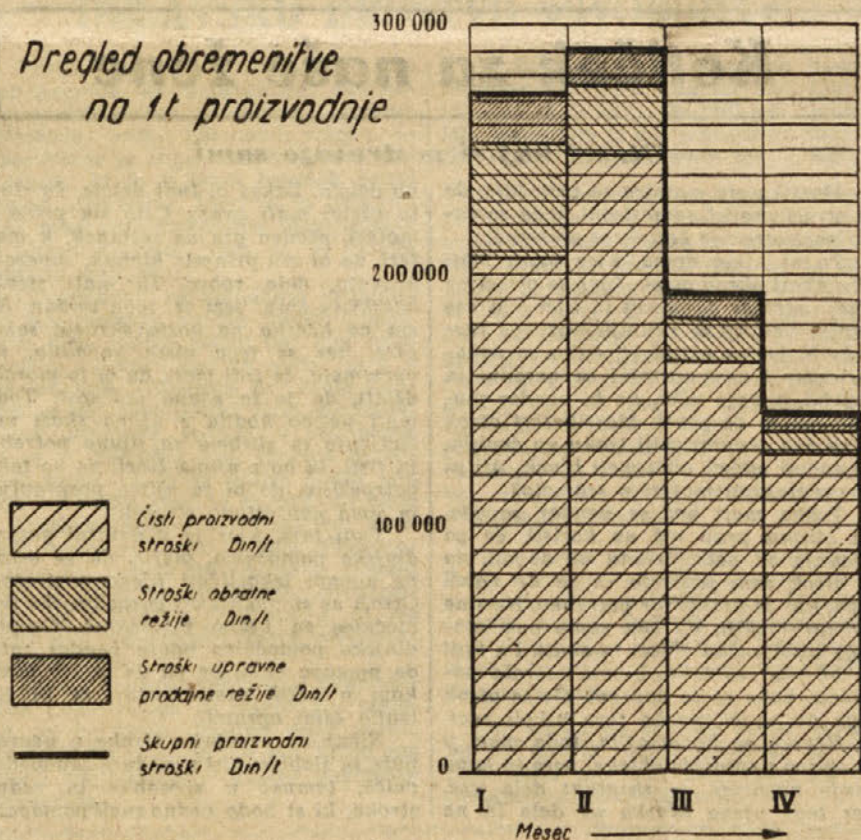
Za vse učence v gospodarstvu je 23. junij dela prost dan. Naj ne bo nobenega privatnega ali pa državnega mojstra, ki bi na ta dan določil svoje učence na delo.

Tudi v Hrastniku
so že ustanovili »Svoboda«

Prejšnji teden so imeli v Hrastniku občni zbor SKUD »Aleša Kaple« in SKUD »Jožeta Justa«. Obe dosednji sindikalni kulturno-umetniški društvi v Hrastniku sta se preimenovali v delavsko kulturno društvo »Svoboda«. Tako bo sedaj v zgornjem delu Hrastnika delovalo kulturno društvo »Svoboda I«, v spodnjem Hrastniku pa društvo »Svoboda II«.

V spomin šmarskemu učitelju
Viktorju Kovaču

Komaj leto dni je užival pokoj, zdaj pa je odšel od nas tov. Viktor Kovač. Umrl je v 64. letu zaradi poškodbe. Pred tedni je padel in si zlomil nogo, zaradi poškodbe in posledic pa je zdaj izhiral. Viktor Kovač je bil popularen človek, dober tovariš, navdušen glasbenik. Rojen je bil kot sin učitelja v Stični na Dolenjskem in se je seveda tudi sam odločil za poklic prosvetnega delavca. Najprej je služboval v Stružah na Kočevskem, zatem v Sodražici, kasneje pa je dobil službo v Celju, kjer je preživel največ svojih mladostnih let. Bil je odličen pevec celjskega pevskega društva, ki ga je vodil njegov prijatelj — skladatelj in učitelj Ciril Pregelj. V Celju je imel Viktor Kovač, ki smo ga poznali v ožji družbi pod imenom Fiki, velik krog dobrih prijateljev. Ko je pridrl okupator, se je skrtil k teti Krznarjevi v Crni potok pri Litiji. Po njeni smrti je podedoval eno najlepših posestev v šmarski dolini, kljub temu pa je ostal zvest učiteljski službi. Pred nekaj leti se je Viktor tudi oženil. Viktorja Kovača bomo ohranili v spominu kot dobrega in odkritosrčnega tovariša. Vdovi in številnemu sorodstvu bodi izrečeno naše iskreno sožalje.

Pregled obremenitve
na 1 t proizvodnje

izdelovanje teh »skipe«-naprav. Po obsegu je to največje delo, ki ga je doslej opravila tovarna »Miha Marinka«.

Teh 11 novih proizvodov bo dala tovarna še letos v promet, prihodnje leto pa jih bo še več. Proizvodnja

zavedajo, da je dobra kvaliteta tudi njihova avtoriteta.

Da pa se bodo vsi zainteresirani za izdelke te tovarne seznanili s tem, kaj vse proizvaja to podjetje, bo njegova direkcija izdala v bližnjih mesecih izčrpen ilustriran katalog, iz katerega bodo razvidni vsi izdelki tega kolektiva. Kaj pa bo ta tovarna proizvajala v prihodnosti, bo pokazal sam razvoj tovarne in mladi kadri, ki se porajajo in rastejo v procesu naše socialistične izgradnje.

Odobren kredit na nakup
premoga na obroke

Podružnica Narodne banke FLRJ in mestne hranilnice bodo do konca avgusta podeljevale potrošnikom kredite za nakup kurjave za zimsko meseco 1952 in 1953. Ta posojila lahko dobe stalno zaposleni delavci in uslužbenci državnih podjetij, ustanov, združenj, uradov, zadrug in drugih organizacij, osebnih in družinskih upokojevcem ter invalidi.

Za en prostorninski meter drv ali za eno tono lignita je mogoče dobiti 750 din posojila. Vsem reflektantom bo banka oz. hranilnica izdala ustrezno število bonov na nakup kurjave, posojilo pa bo treba vrniti v petih enakih mesečnih obrokih. Za podelitev posojila se delavci in uslužbenci lahko obrnejo na svoja podjetja, urade in ustanove, upokojevcem in invalidi pa neposredno na banko ali hranilnico.

Malo udeležencev - a mnogo vsebine

V nedeljo 8. junija je bil v litijski kinodvorani zbor volivcev nove litijske občine. Po novih predpisih so zbori volivcev pomembna politično-gospodarska skupščina, ki razpravljajo tudi o delu ljudskih organov in stavljajo predloge za nadaljnje delo, lahko pa sprejemajo tudi sklepe gospodarske vsebine. Zbori volivcev so ena izmed demokratičnih pridobitev naše NOB. Gotovo je, da se naše ljudstvo še ne zaveda v celoti te pomembne pridobitve, kar sklepamo iz tega, da je bila že na nekaj zborih volivcev pičila udeležba. Zato ti zbori volivcev niso mogli izvesti nalog, kakor so si jih zadali in kakor je bilo v korist ljudske skupnosti prav.

Nedeljski zbor volivcev se je vršil pod predsedstvom mestnega podpredsednika tov. Tineta Kosa. Uvodno poročilo o novi litijski mestni občini ter o nekaterih statističnih zanimivostih in o problemih v občini je spregovoril predsednik mestne občine tov. Svetina. Glavni govornik je bil ljudski poslanec za litijski okoliš tov. Stane Kavčič iz Ljubljane, ki je došel v Litijo

v spremstvu tov. Ignaca Voljčca, organizacijskega sekretarja okraja Ljubljana-okolica.

Ljudski poslanec tov. Kavčič je v izčrpnih besedah pojasnil naš notranji in zunanji položaj. Spregovoril je tudi o novem načinu gospodarstva, ki je zlasti v korist kmečkega stanu. Saj so uknjene obvezne oddaje, zdaj kmet sam gospodar in bo lahko čim več pridobil iz svojega posestva. Napredki novega gospodarskega načina so že vidni, kar je znak, da je politika jugoslovanske vlade pravilna.

Tov. Kavčič je že v uvodu kritično razmotril delo sklicateljev zbora volivcev in se naslonil na uvodno trditve, da šteje nova litijska mestna občina 4700 prebivalcev, na prvi zbor volivcev pa jih je prišlo le sto.

Ta njegova ugotovitev je zadela v živo in je tudi po zborovanju med funkcionarji raznih organizacij povzročila živahno diskusijo. V Litiji bo treba fronto in drugim organizacijam še bolj poglobiti organizacijsko delo, da bodo vse organizacije še bolj povezane s članstvom na terenu nove občine.

U zadnjih dneh po svetu

BOLGARSKO GANGSTRISTVO

Agenti bolgarske policije so nedavno na gangstrski način ubili z dvorišča jugoslovanske veleposlaništva v Sofiji Momira Seferovića, očeta Ivana Seferovića, ki so ga bolgarske oblasti obsodile na smrt po izmišljeno obtožbo vohunstva in ustrelile.

Momir Seferović je jugoslovanski državljani in je po osvoboditvi zaprosil za repatriacijo ter se zatekel v jugoslovansko veleposlaništvo, kjer je bil nameščen. Na protestno noto naše vlade je bolgarsko zunanje ministrstvo odgovorilo s klinično noto, češ da Seferović ni jugoslovanski državljani in da se ni nahajal v imunitetnem območju našega veleposlaništva.

Tej ugrabitvi se pridružuje zadnje dni novo hudoodelstvo bolgarskih agentov, ki so preoblečeni v civilno obleko, oboroženi z bombami in avtomatskim orožjem ugrabili na jugoslovanskem ozemlju našega državljanja Usejina Asena Šabanova iz okolice Peščevo, ko je blizu meje nabiral drva. Z grožnjami so ga prisilili k izjavi, da bo delal za bolgarsko državno varnost, in ga po osmih urah spustili čez mejo z zahtevo, da se mora vrniti v Bolgarijo z zahtevanimi vohunskimi podatki.

PODALJŠANJE VELJAVNOSTI ATLANTSKEGA PAKTA

V zahodnih političnih krogih zatrjujejo, da bo veljavnost Atlantskega pakta podaljšana od 20 na 50 let. ZDA in Velika Britanija in večina 14 držav se je baje s tem že sporazumela, upira pa se bojda samo Portugalska. V francoskih pooblaščenih krogih se zanika, da je francoski zunanji minister predlagal podaljšanje tega pakta.

KDO BO BODOČI MOŽ ZDA?

Na ameriških volitvah vodi pri demokratih Kefauver, pri republikancih pa še ni mogoče reči, kdo je močnejši, Taft ali Eisenhower, ker je slednji šele te dni osebno stopil v borbo. Važna novica je, da so se ameriški sindikati (CIO) odločili, da podprejo kandidaturu Harrimana, demokrata, zato, ker terja razveljavitev Taft-Hartleyevega protidelavskega zakona, odpravo diskriminacije proti črnem ter obsoja celokupno današnjo protiliberalno gonjo v ZDA.

POSKUS DRŽAVNEGA UDARA V IRANU

V Teheranu se je razširila novica, da so pred dnevi poskusili napraviti v Iranu državni udar in da je bilo v zvezi s tem aretirano več višjih častnikov. List »Nabard« piše ob tej priložnosti, da so številni oficirji izkoristili odsotnost Mosadeka.

ZAHODNA NEMCIJA ZA EVROPSKO ARMADO

Po izjavi pooblaščenca bonnske vlade Blanka bo dala Zahodna Nemčija na razpolago evropski armadi pol milijona mož. Divizije, ki jih bo dala Zahodna Nemčija evropski armadi, bodo v 18 do 24 mesecih po uveljavljenju pogodbe o evropski armadi vojaško popolnoma pripravljene.

NOVI ZAKON O PRISELJEVANJU V ZDA

Ameriški senat proučuje nov zakonski predlog o priseljevanju v ZDA in naturalizaciji. S tem zakonom bodo odpadle rasne ovire za priseljevanje nekaterih azijskih narodov ter bo diskriminacija glede šol odpravljena. Prednost pri priseljevanju bodo imeli strokovnjaki iz poklicev, ki jih potrebujejo ZDA.

Na področju sadjarstva so bili doseženi lepi uspehi

V zadnjem letu je sadjarstvo v trboveljskem okraju doseglo večji razmah in uspeh kot vsa leta po osvoboditvi, to pa predvsem zaradi tega, ker so kmetje le sprevideli, kje imajo večjo korist, na drugi strani pa je ta pojav seveda posledica sproščenih odkupov kmečkih pridelkov.

Sadjarstvu se posveča v našem okraju mnogo pažnje, zato tudi vidni uspehi niso izostali. Od novembra lanskega leta, po sklicanju širšega sestanka vseh naprednih sadjarjev na okrajni ljudski odbor v Trbovljah, je sadjarstvo stopilo na novo pot. Takrat je bilo ugotovljeno, da je sadjarstvo v našem okraju vidno napredovalo. Storjeni so bili potrebni koraki, in to v glavnem, da so se za povezavo vseh sadjarjev v posameznih okoliših ustanovila Sadjarska društva, ki delujejo v okviru splošnih kmetijskih zadrug.

Organizirano je bilo že več predavanj o sadjarstvu, in sicer že 22, priredila sta se nadalje dva praktična tečaja na Marnem in na Dolu pri Hrastniku s pionirji tamkajšnje nižje gimnazije.

Na teh predavanjih, ki so bila po vsem okraju, so se obravnavala razna sadjarska vprašanja. Najboljša udeležba in uspeh je bil tamkaj, kjer se je v to akcijo vključilo tudi učiteljstvo. To je bilo na Razboru, v Zidanem mostu, v Vohovem, na Dolu pri Hrastniku in v Zagorju.

Največ predavanj je imel znani sadjarski strokovnjak v našem okraju, tov. Vid Jurko iz Marna pri Dolu, ki je sam imel 56 ur predavanj. Pri predavanju v Trbovljah in Zagorju sta sodelovala učitelja tov. Sušnik in Kolenc. Sama predavanja so pokazala veliko zanimanje za to področje naše gospodarske dejavnosti. Ljudje si žele še več podobnih predavanj, zlasti pa takih, ki so v zvezi s praktičnim delom na terenu.

Zelo važno je, da so se v našem okraju lotili ustanavljanja sadjarskih odsekov. Take odseke so osnovali v Radečah, Razboru, Dolu pri Hrastniku, Zagorju in Trbovljah, v katere je pristopilo preko 800 sadjarjev.

Kakor smo v našem listu že pisali, je treba spet poudariti, da so v razvoju sadjarstva silno važni strnjeni nasadi sadnega drevja, ki pa jih imamo v

trboveljskem okraju zaenkrat le na Marnem pri Dolu in v Izlakah nad Zagorjem. Prvi, ki so se lotili te naloge, ki pomenja bodočnost sadjarstva, so bili štirje kmetje na Marnem, ki so zasadili 4 hektare zemlje, to pa s samimi prvotnimi sadnimi vrstami, ki pri nas odlično uspevajo. Na Marnem so ustanovili tudi drevesnico, kjer sta vsa dela vodila tov. Napret in Jurko. Našli pa so se na Marnem že novi posnemalci; priglasi sta se kmeta Peter Draksler in Anton Drgan, ki bosta zasadila v jeseni svoji parceli, tako da se bo strnjen nasad sadnega drevja še povečal.

Drug strnjen nasad je v Izlakah nad Zagorjem, kjer so zasadili 3 hektare zemlje z isto vrsto sadja. Kakor že rečeno, je učiteljstvo v veliki meri sodelovalo pri širjenju sadjarstva v našem okraju. Ker pa je večina iznesla željo, da se ustanove šolske drevesnice, je poverjeništvu za kmetijstvo pri OLO Trbovlje naročilo 9000 divjakov, ki so jih sprejeli šole na Dolu, Jagnjenici, Radečah, Trbovljah, Turju in Vrhovem. Kolikor je teh divjakov preostalo, so bili porazdeljeni med sadjarska društva. Da pa so dobili strnjeni nasadi dobre sadike, so bile te naročene skupno. Prav tako je prispelo 11 novih sadnih škropilnic, ki so jih prevzeli sadjarski odseki. Poskrbeli so tudi za zadostne količine škropiva.

Sadjarstvo čakajo v okraju Trbovlje seveda še velike naloge. Zato je določeno, da bi bil v letošnjih poletnih večdnevni praktični sadjarski tečaj za učitelje v okraju. Predvsem pa bodo posvetili največjo pozornost in skrb strnjnim nasadom, in sicer že obstoječim kakor tudi osnovanju novih. Letošnje jesen pa bodo naša sadjarska društva in odseki poskrbeli, da bodo naši sadjarji pričeli pravočasno s čiščenjem in škropljenjem sadnega drevja, prav tako pa se bodo lotili tudi precepčevanja sadnih sort, kajti ugotovljeno je, da gojijo sadjarji našega okraja le preveč jesenskih sadnih sort. Naš okraj naj bi imel 75 % zimskih jabolk, 15 % jesenskih in 10 % poletnih jabolk. Tudi v nadaljnjem načrtu dela naših sadjarjev je predvideno, da bomo v okraju Trbovlje nadaljevali s praktičnimi tečaji in predavanji o sadjarstvu, tako da bodo z njim dosegli v našem okraju tisto stopnjo, ki mu gre.

Milka Kresova iz Amerike je obdarila litijske šolarje

V zadnjih letih je prišlo na obisk v stari kraj že več naših Amerikancev. Šolarčkov pa se doslej še nihče ni spomnil, kakor je to storila pred dnevi tov. Milka Kresova, po rodu iz Zgoranjega loga pri Litiji. V Ameriko se je preselila pred več desetletji in je prišla zdaj, kakor pravi sama, na poslednji ogled domovine. Milka Kresova živi v Forest Citiju v ZDA, kjer je — zdaj ji je 70 let — upokojena delavka. Njen obisk v litijski osnovni šoli je bilo ganljivo srečanje nekdanje litijske učenke z najmlajšim rodod. Vsakemu šolarju, in teh je okrog 300, je izročila spominek. Vemo, da si je ta darila pritrkala od ust, saj znaša njena mesečna pokojnina 50 dolarjev, zato pa so njeni spomini še bolj veljavni. Mladi litijski umetniki so tetki iz Amerike deklamirali in zapeli in ko je čula Kresova Milka vrlo nastopajočo mladino in njihovo domačo besedo, so se ji udrle solze. To srečanje stare litijske delavke je bilo tako ganljivo, da so nato utihnili harmonikar in pevčki. Vse se je dušilo v solzah.

Pred slovesom je teta Milka, kakor so ji vzdeli ime mladi Litijančki, spregovorila o svojem življenju in trdem delu v svetu. Njej v mladih letih ni bilo dano, da bi obiskovala šolo, kakor si je to želela, zato je morala priti v tujino za ročno delo. Nazadnje je hodila na delo v veliko šivalnico in da bi se pri delu čim manj zamotila, je že doma zvečer vdelo dnevno po 200 šivank in je zato lahko hitreje šivala in dosegala večji delovni učinek. »Zdaj je v vaši domovini poskrbljeno za delovnega človeka bolje, kakor

tedaj, ko sem bila jaz mlada in doma. Z znanjem in delom pa bo naša Jugoslavija še bolj napredovala!« je zaključila svoje bodrilne besede vrla tetka iz Amerike.

Kotiček za naše žene

Otroci naj si postrežejo sami

Marsikatera mamica se pritožuje, da so otroci preveč samostojni, toda samostojnost otrok je čestokrat umestna.

To ni samo doma, kjer mora mati le skakati okrog otrok, kjer se otroci ne smejo ničesar dotakniti in kjer jim vse streže. Učitelji in učiteljice prvega razreda bi lahko povedale, kako so nekateri otroci nesamostojni in nerodni in kaj jih morajo učiti, ko bi vendar morali vse to že znati. Marsikateri otrok si ne zna zavezati niti traku na čevljih, ne zna si odpeti ali zapeti hlačk. Ali ni to pravzaprav materin vramot?

Vsaka mati naj se vendar zaveda, da otroku prav nič ne koristi, če ga odganja od dela, če mu ne dovoli, da si otrok sam postreže in se ne nauči tega, kar je vsakomur potrebno. Ne sme vendar misliti, da zna samo ona svojega ljubljencega obleči in obuti. Pa tudi če bi bilo res tako, bi mu morala pokazati, kako se to napravi. Če se otrok tega ne nauči, ne bo tega nikoli znal.

Hčerka se bo omožila, toda mati ji še vedno popravila obleke, pere in krpa zanjo nogavice — skratka: dela vse, ker tega njena hčerka ne dela in ne

50 LET ZAGORSKE OBRTNIŠKE ORGANIZACIJE

Obrtništvo v Zagorju je bilo že od nekdaj zelo razvito. Obrtniki pa niso bili vedno seboj povezani, tudi niso imeli med seboj ožjih strokovnih stikov, ker verjetno nekdanji časi tega niso nujno zahtevali. Znano je nadalje, da se nekdanja avstrijska oblast ni brigala za napredek slovenskega obrtništva in tudi ni storila ničesar za napredek in vzgojo našega obrtniškega kadra.

Da pa je med obrtništvom potrebna medsebojna povezava, so sprevideli obrtniki sami. Pred 50 leti se je med zagorskim obrtniki porodila misel, da si ustvarijo svojo stanovsko organizacijo, v kateri bodo našli potrebno pomoč. Prav pred petdesetimi leti, t. j. leta 1902, so se zbrali zagorski obrtniki in sklenili, da si ustanove svojo strokovno združenje. Dne 2. februarja leta 1902 so organizirali kulturno prireditev z gledališko igrjo »Uškok«, po njej pa splošno družabno zabavo, ki se je je udeležilo veliko število zagorskega prebivalstva.

Ta prireditev je imela velik uspeh. Dala je našim prednikom spodbudo za nadaljnje delo v organizaciji zagorskih obrtnikov. Sklenili so, da se vsako leto na Svecnico zberejo na podobni prireditvi, čisti dobček pa da porabijo za razvoj obrtništva in v humanitarne namene. Tako so našli predniki vsako leto na dan priredili kulturne zabave in iz spoštovanja do tradicije svojih prednikov so se zagorski obrtniki zbrali tudi letos.

Misel, da si obrtniki ustanove svojo stanovsko organizacijo, se pa ni uresničila takoj. Celih pet let je preteklo, preden so prišli do svoje strokovne ustanove. Tedanja črnolotna oblast ni bila naklonjena napredku slovenskega obrtništva, tako da so zagorski obrtniki dobili svojo organizacijo šele leta 1907, ko je bila ustanovljena Zadruga rokodelskih obrti v Zagorju.

V tej zadrugi so bili organizirani vsi zagorski obrtniki. V njej so imeli svojo strokovno in ideološko oporo.

Po prvi svetovni vojni se je organizacijsko življenje med našimi obrtniki zelo razmahnilo. Posamezne obrtniške stroke so se začele osamosvajati. Leta 1921 so si devijanti ustanovili svojo čevljarško zadrugo, krojači in šivilje pa leta 1924. Leta 1927 so ustanovili svojo strokovno organizacijo tudi kovinarji. Poleg tega so vsi obrtniki ustanovili l. 1922 obrtno društvo, ki je povezovalo vse vrste obrti v zagorski dolini.

Ob vsem tem je bila posebno važna tudi socialna plat te obrtniške ustanove. Iz dohodkov so podpirali revne in bolne stanovske tovaršice, v smrtnih primerih pa so izplačevali svojem umrlih posmrtnine, t. j. plačali vse pogrebne stroške. Tudi obrtni šoli je društvo nudilo gnotno podporo in s tem skrbelo za vzgojo strokovnega naraščaja. V tej organizacijski obliki so delali zagorski obrtniki vse do izbruha druge svetovne vojne. Okupator je takrat te obrtniške organizacije razpusil, vrednostne papirje in društveno gotovino v znesku 36.000 dinarjev pa zaplenil ter vključil obrtnike v pokrajinsko organizacijo v Celju.

Po osvoboditvi je naša ljudska oblast nudila vso pomoč tudi obrtništvu. V vsakem okraju so bila organizirana obrtniška združenja. Tako smo se tudi v trboveljskem okraju znašli v svoji stanovski organizaciji. Leta 1950 smo na predlog ljudske oblasti združenje preimenovali v Okrajno obrtno zbornico, od katere prejemo vso potrebno stanovsko pomoč.

To bi bila kratka zgodovina obrtniških organizacij v zagorski dolini. Ob tej priliki pa je potrebno omeniti, da je obrtništvo poleg svojega strokovnega dela opravilo v svoji stanovski organizaciji med svojim članstvom veliko nacionalno in kulturno delo ter med prebivalstvom kraja sploh. Že pred prvo svetovno vojno, ko so Slovenci izpraznili pomembnejšim delom, je bilo prav obrtništvo tisto, ki je s svojim delom vzpodbujalo prebivalstvo k narodni zavednosti. Z ustanavljanjem dram-

skih družin, tamburaških zborov, čitalnic in pevskih zborov je obrtništvo skrbelo za kulturni napredek Slovencev, katero delo je bilo v tistih časih še posebno važno. Na tem področju dela srečamo tista leta posebno delavne obrtnike; naj omenimo samo nekatere: tov. Krenčič je deloval takrat pri drami, bil je tudi vodja tamburaške zbornice, v katerem je sodeloval vse do izbruha prve svetovne vojne. Tudi tov. Pungartnik je bil član prvega dramskega odseka, prav tako delaven pa je bil pri pevskem in drugih odsekih. Pri prvi igri sta sodelovala še tov. Ivan Dobekar, ki je bil pozneje član Narodnega gledališča v Mariboru, ter tov. Rudolf Bukšek, ki je postal kasneje operni pevec v Ljubljani. Iz našega amaterskega društva so torej izšli tudi poklicni kulturni delavci. Obrtništvo se je vseskozi zavedalo, da bo s kulturnim dvigom svojega članstva in ostalega prebivalstva prišlo do potrebnega napredka in lepšega življenja. Da se je obrtništvo zavedalo svojih narodnih dolžnosti, je dokazalo že v bivši Avstriji, ko je skrbelo za ohranitev nacionalne zavesti, še bolj pa v naši narodnoosvobodilni vojni, kjer lahko rečemo, da je posredno ali pa neposredno pomagalo izvajati veliko zmag.

Tudi po osvoboditvi so se obrtniki zavedali svojih velikih dolžnosti, saj so z vso vsemom pomagali pri obnovi naše porušene domovine. Svojih dolžnosti se obrtništvo zaveda tudi danes, ko si v naši novi Jugoslaviji gradimo boljše življenje v socializmu.

»Primorski dnevnik« o slavnem Vačanu pisatelju Ravnikarju

Napredni tisk »Primorski dnevnik« z dne 8. junija t. l., ki izhaja v Trstu, objavlja v svoji nedeljski številki obširen članek o slavnem zasavskem rojaku, književniku in šolniku Matevžu Ravnikarju. Ta je bil sin preprostega krojača Jurija. Na Ravnikarjevi rojstni hiši na Vačah je še danes obledelo posaminska plošča in bi bilo prav, da bi se prosvetne organizacije, občinski svet za prosveto in druge ustanove pobrigale, da bi Ravnikarjevo rojstno hišo popravili, spominsko ploščo pa očistili in na novo preplekli z vidno barvo. Slavni Vačan Ravnikar je bil v Trstu v letih 1830—1845 škof, kar dokazuje, da smo imeli Slovenci v Trstu pred sto in več leti več veljave in besede kakor zdaj pod angloameriško upravo.

Slovo od dobrega mladineca

Pred kratkim je odjeknila med mladino trboveljskega okraja nepričakovana vest, da je tragično preminul dolgoletni član okrajnega komiteja mladine, zadnji čas pa član mestnega komiteja mladine v Hrastniku, tov. Slavko Speglič.

Pokojni Slavko je bil vzor mladini, zato ne moremo preko tega, da ne bi zaplaval o njem in njegovem delu nekaj besed.

Tovariš Slavko Speglič se je rodil leta 1927; bil je sin delavske družine ter postal dober skojevec, pozneje pa član Partije. Takoj po osvoboditvi se je vključil v mladinsko delo, ki mu je bil zvest do zadnje ure svojega življenja. Kot lik komuniste in mladinski funkcionar je bil med mladino priljubljen, prav tako med delavci v kemični tovarni, kjer je bil vzoren delavec. Ni se ustrašil nobenega dela; vedno je bil vesel in nasmehljav, če je bilo treba opraviti kakšno mladinsko nalogo.

Ni še preteklo štirinajst dni, ko se je odzval klicu na mladinsko akcijo; odšel je na delo v mladinsko brigado, na cesto odseka Celj — Vransko. Zaradi njegove iznajdljivosti je bil postavljen za komandanta brigade. Ni pa opravljal te funkcije tedne dni, ko mu je hudodelska roka dveh propadlih kriminalnih tipov pretrgala nit življenja.

Tovariš Slavko smo pospremili na zadnji poti prejšnji četrtek. Dolgi žalni spreved po hrastniški dolini na dolsko pokopališče je pokazal, kako ljubili pokojnega Slavka ne samo mladinci, marveč tudi ostali prebivalci Hrastnika. Spremljali pa so ga tudi mladinci iz vseh sosednih krajev. Številni prijatelji in funkcionarji množičnih organizacij so se ob grobu poslovili od njega. Ni bilo človeka, ki bi mu ne zdrknili po obrazu solza, ko je mladega Slavka zasula gomila.

Večno sonce je posijalo na Slavkov odprti grob, v katerega so mu tovariši nasuli polno cvetja; žalostni so odhajali od njegovega novega doma. Slavka bomo ohranili v trajnem spominu. Ne bomo pozabili njegovih zaslug, ki jih je imel pri vzgoji socialistične mladine.

L. L.

Janez Mohor

Helena

Cvetje, pomlad! Kamor pogledaš, sama vesela mladost. Vrtovi kot pisane rutice kmečkih deklet, trate kot žametna krila dvorjanice iz pravljic, polja kot morje smaragdno v lahkotnih valovih, breze ob poti kot bele popotnice v soncu zaslanjane.

Nad mestom, visoko v položno pobočje, pa so razpele cvetoče akacije veje, kakor bi z belo preprogo si gora zakrila goloto. Sonce počiva na njih, in kadar jih veter v prešernem poletu zamaja, prinese sladki vonj prav do doline, da si pijan mladostnik, rasti in življenja.

Pomlad je. Pomlad na tratah, na polju, pomlad v srcih.

Helena je zavila s ceste na pot, ki drži v akacijev nasad. Sama, s solzo v velikih rjavih očeh in z gubo na marmornem čelu.

V njenih očeh ni sonca. V njenem srcu ni cvetja in v njeno dušo ne sije pomlad.

Nekoč pa ni bila sama na tej poti. Takrat, ko je bila tudi ona, kakor akacije cvet, polna mladosti, vonja in sreče, polna pričakovanja in, kakor cvetje, drobnih skrivnosti, ko je tudi iz njenih oči sijalo sonce.

Nedeljsko popoldne je bilo. S prešernim smehom na licu in v srcu sta šla s Tonom po poti med cvetoče akacije. Mehke viseče veje so bile raz-

košno obložene z dišečimi grozdi cvetja. Le rahlo jih je obkrožalo mlado zelenje. Visoko nekje je bilo sinje nebo, in snežnobeli oblaki, obširani z zlatimi žarki toplega sonca, so viseli na njem.

Zumenje čebel se je kakor pesem čudežnih orgel v deveti deželi stapljalo v mehke akorde z rahlim žumenjem vetra, ki je brodil med cvetjem in božal njuna lica.

Pomlad!

Pomlad v travi, na drevju, v srcih, v dušah, v očeh, na ustnicah...

Sedla sta v travo, tesno drug k drugemu. Tudi v njunih srcih je cvetela pomlad. Tudi v njunih dušah je stajalo sonce.

Govorila sta malo. Samo vsakdanje stvari. Vendar v vsaki besedi je bila ljubezen, za vsako izgovorjavo mislilo so bile sanje, sladke, skrivnostne, prežete s pesmijo in lepoto.

Drobna čebelica, ki se je preveč napila sladke strdi, je padla Heleni v naročje in se nerodno kobalila med belimi cvetnimi listki nabranega cvetja.

»Glej, čebelica!« je dejal Tone. »Toliko cvet je obredla, zdaj pa je, čeprav že na smrt utrujena, prišla še k najljepši.«

Helena ga je poredno pogledala. Gódlilo ji je, vendar se je hotela malo pošaliti.

»Ti se ne utrudiš?«
»Zame je na svetu en sam cvet!«
Spet ga je pogledala.

»Res? Zakaj pa potem letaš s cveta na cvet?«

Sele ko je umolknila, je začutila, da je bila v njenih besedah ost in da jih je izrekla s poudarkom, v katerem je bilo vse, samo ne ljubezni.

»Helena!«

Njegov glas je bil poln začudenja, ogorčenja in ljubezni.

»No, ni še tako dolgo, še ves dan ni minil!«

Zdaj ni bilo v njenem glasu nič več nagajivega. Jezilo jo je, da se je pogovor tako obrnil. Saj ga je hotela samo malo podražiti. Zdaj pa je na najboljši poti za čeden prepriček. Vendar pa, ko je že tako, noče več nazaj.

Tone se ni mogel načuditi.

»Saj niti ne vem, kam meriš,« je pol očajajoče, pol proseče govoril.

»Ti bom pa pomagala. Sinoči si plesal z menoj dvakrat, po Vando si šel štirikrat, s Tatjano si plesal tudi dvakrat —«

»Nikar ne govori neumnosti!« jo je ustavil. »Ti vendar veš, da se ljubezen ne meri po plesu!«

»Tudi po plesu!« je vpadla spet ona in ustala. »In če misliš dalje tako, je bolje, da si rečeva danes zbogom. Bolje je zapreti prva vrata —«

»Tako?«

Tudi Tone je vstal. »Torej to je bilo vse tisto lepo, kar vsa si hotela danes povedati?«

Trbovlje se pripravljajo na izlet društev »SVOBODA« iz vse Slovenije

Manifestacija delavskih kulturnih društev »Svoboda« meseca avgusta v Trbovljah bo v letošnjem letu največja prireditelj v vrste, saj se bodo na tem izletu zbrala skoraj vsa kulturna društva delavskih centrov Slovenije.

Delavska kulturna društva imajo za seboj bogato tradicijo. To je pokazal najboljši zgovorno močan izlet delavskih kulturnih društev »Svoboda« v Celju leta 1935. Tudi letošnji izlet delavskih kulturnih društev v Trbovlje naj bo enaka manifestacija kulturnih uspehov slovenskega delavstva.

Da pa bo ta velika kulturna prireditev dosegla svoj pravi namen, na drugi strani pa pokazala uspehe delavske kulture, so se v Trbovljah že lotili dela. Postavljen je bil glavni odbor izleta, prireditveni odbor, tehnični odbor in programski odbor, ki že delujejo.

Najuspešnejše delo je opravil doslej programski odbor izleta; sestavljen je že podoben načrt za kulturni spored tega izleta ter si že zagotovil sodelovanje delavskih kulturnih društev Slovenije. Posamezni člani tega odbora so odšli pred kratkim na sedeže posameznih društev, da jih povabijo na izlet v Trbovlje, prav tako pa so se z njimi pogovorili o programu, ki je že dokončno izdelan.

Vsa delavska kulturna društva Slovenije so obljubila svoje sodelovanje na tej veliki prireditvi. Ko so trboveljski tovariši odšli na teren, so povsod našli na razumevanje. Tako bo ta izlet v Trbovlje močnega kulturna manifestacija delavskega razreda Slovenije, saj bo na njej nastopilo 25 godb na pihala, od njih 17 z normalno, 8 pa z visoko uglasitvijo godal. Sodelovalo bo nad 700 godbenikov. Prav tako bo sodelovalo na tem velikem izletu 28 moških pevskih zborov z 992 pevci, mešanih pevskih zborov pa pride 15 z 864 pevskimi in pevci.

Izlet delavskih društev »Svoboda« v Trbovljah bo trajal od 17. do 24. avgusta t. l., vendar so dnevi od 17.—23. avgusta zamišljeni kot lokalna prireditev, t. j. nastop kulturnih društev v okrajnem merilu — glavni izletni dan pa bo v nedeljo 24. avgusta, ko bodo v Trbovlje prihitela vsa delavska kulturna društva Slovenije.

V nedeljo, 17. avgusta, bo začetek te množične prireditve. Po slavnostni otvoritvi z govorom o namenu in pomenu te delavske kulturne manifestacije bodo po 17. uri nastopile godbe na pihala okraja Trbovlje, in sicer godba iz Trbovelj, Zagorja, Hrastnika (2) in Zidanega mosta. Program se zaključi ob 20.30. Vsaka godba bo odigrala po tri glasbena dela. Ta koncert bo na stadionu Rudarja v Trbovljah.

V ponedeljek, 18. avgusta, bo nastopila gledališka družina »Svoboda« iz Zagorja v Delavskem domu v Trbovljah z igro »Tartuffe«. Predstava se bo pričela ob 8. uri zvečer.

V torek, 19. avgusta, bodo igralci iz Radeč uprizorili ob isti večerni uri v Delavskem domu v Trbovljah Cankarjeve »Hlapce«.

V sredo, 20. avgusta, nastopijo pevski zbori okraja Trbovlje. Tudi ta prireditev bo v Delavskem domu ob 8. uri zvečer.

V četrtek, 21. avgusta, se bo predstavila v Delavskem domu v Trbovljah odrska družina »Svoboda I« iz Hrastnika z igro »Rdeče rože«, v petek, 22. avgusta pa nastopi »Svoboda II« iz Hrastnika z »Raztrganci«. Obe prireditvi se bosta pričeli ob 8. uri zvečer.

V soboto, 23. avgusta, na predvečer glavnega izletnega dne, bo na stadionu Rudarja nastopila igralska družina »Svoboda« Trbovlje-center z dramo »Križar«.

Na glavni izletni dan, v nedeljo, 24. avgusta, pa bodo nastopili tudi gostje iz ostalih krajev Slovenije. Tako bodo tega dne igrale godbe na pihala združeno, prav tako pa tudi pevski zbori.

ALI SI ŽE NAROČEN NA »ZASAVSKI VESTNIK«?

EARL BIGGERS: **Skrivnost**

EVIE DURAND

Stopnice so držale v tesen hodnik, od koder se je prišlo naravnost v salon. Tam, kaj je bil samo Kirkov sluga Parady. S presiljivim pogledom je odkrnil častnikarja, kot bi mu hotel reči, da ga ima za nadlego. Ker se je Kirk ravno preoblačil za večerjo, Parady ni ravnal rad odšel k njemu. Barry Kirk se je takoj prikazal v lepi bel srajci z nezavezano samovozno. Bil je lep, visok mladenič med petindvajsetimi in tridesetimi leti. Prehodil je mnogo sveta in okusil vse mogoče užitek, zato življenje ni imelo zanj več nobenih posebnih skrivnosti. »Ah, vi ste, gospod Rankene«, je dejal ljubezljivo, »s čim naj vam postrežem?« Rankene mu je polajnal namen svojega obiska. Kirk se je z njim strinjal. »To je silajen domislek! Imam mnogo prijateljev v Honolulu, silajal sem tudi že za Charlieja Chana. Prav všeč bi mi bilo, če se z njim spoznala.« »Napravite nam uslugo in kosite jutri z nami!« je rekel reporter. »Ne, ne! Jaz vas bom povabil!« »Kako to? Saj sem vendar jaz prvi predlagal to kosilo?« Kirk se je razkorčal, kakor se postavijo v takšnih primerih bogati ljudje. »Dragi gospod, jaz sem za jutri že organiziral kosilo. Dobil sem pismo zastopnika državnega tožila, ki bi se rad spoznal s sirom Frederikom. Odzval se me vabilu, kajti tudi on je bil, da je dobro imeti poznanstva tudi s takimi krogi.« »Zastopnik državnega tožila?« »Da, neki J. B. Morrow. Ali ga poznate?« Rankene je priklinal. »To je torej spored za jutrišnji dan,« nadaljuje Kirk. »Dobiti se moramo z Morrowom opoldne v restavraciji. Govorili bomo

ri. Ta množičen nastop godb in pevcev, ki ga človek le redkokdaj sliši v življenju, bo mogočena manifestacija kulturnih društev vse Slovenije.

Za glavni izletni dan so že napovedala udeležbo sledeča društva:

SKUD »Hinko Smrekar« iz Ljubljane, godba na pihala in moški pevski zbor, iz Litije godba na pihala ter moški pevski zbor »Lipa«, SKUD »Tine Rožanc« iz Ljubljane z godbo na pihala in mešanim pevskim zborom, godba na pihala tovarne »Litostroj« iz Ljubljane, moški pevski zbor »Litostroj«, SKUD »Tone Cufar« iz Jesenice z godbo na pihala in moškim pevskim zborom, SKUD »Ivan Cankar« iz Tržiča, ki bo nastopil z godbo na pihala ter moškim in mešanim pevskim zborom.

SKUD »France Prešeren« iz Kranja se bo udeležil izleta z godbo in moškim pevskim zborom, SKUD »Janko Premrl« iz Idrije pa bo nastopil z godbo na pihala in moškim pevskim zborom, SKUD »France Mencinger« iz Slovenskega Javornika z godbo na pihala ter moškim pevskim zborom, SKUD »Milan Majcen« iz St. Vida se bo udeležil z moškim pevskim zborom, SKUD »Oton Župančič« iz Ljubljane bo sodeloval z moškim pevskim zborom, prav tako bo nastopil SKUD oblačilnih delavcev iz Ljubljane z moškim pevskim zborom, SKUD »Jože Mazovec« pa bo sodeloval z mešanim pevskim zborom.

Iz Celja se bo udeležil izleta SKUD »France Prešeren« z godbo na pihala in mešanim pevskim zborom, SKUD »Ivo Ključar« bo sodeloval z godbo na pihala, moškim in mešanim pevskim zborom. Z moškim pevskim zborom bo nastopil še SKUD »Ivan Cankar« iz Celja.

Rudarji iz Zabukovce bodo prišli z godbo na pihala in moškim pevskim zborom, iz Maribora pa se udeležijo izleta godba na pihala SKUD »Angel Besednjak« ter njegov moški in mešani pevski zbor, SKUD »Slava Klavara« iz Maribora, SKUD »Maks Durjava« sodeluje z moškim pevskim zborom — iz Ruš pa nastopi SKUD »Miha Pintar« z godbo na pihala in mešanim pevskim zborom.

Iz Laškega pride SKUD »Dušan Poženel« iz Rečice z godbo na pihala ter mešanim pevskim zborom.

ZASAVSKI VESTNIK
V VSAKO HIŠO!

V Lokah-Kisovcu so ustanovili DELAJSKO DRUŠTVO »SVOBODA«

Prejšnjo nedeljo se je zbralo v Lokah-Kisovcu na ustanovnem obnem zboru delavskega kulturnega društva »Svoboda« preko 150 novih članov. Zborovanje je odprl star Svobodaš tov. Kamnik, ki je v lepih besedah orisal razvoj »Svobode«, kjer se je dotaknil tudi zgodovine in razvoja tega društva v Lokah-Kisovcu. Nato se je razvila živahna diskusija.

Obpravnavali so vprašanje pridobitve čim večjega števila novih članov, prav tako, koliko sekcij naj ima novo društvo in kako naj se poži delo v teh odsekih. Trenutno bo imelo društvo pevski zbor (Loški glas), gledališki odsek, šahovsko sekcijo, v »Svobodo« pa se bo vključila tudi športna dejavnost kraja, ki je že doslej nosila isto ime. — Občni zbor je sklenil, da bodo v kratkem pričeli s popravilom dvorane, zamenjali bodo nadalje kino-projektor od ozkega na normalni filmski trak, s čimer bo omogočeno prebivalcem na Lokah in v Kisovcu, ki sta predvsem industrijska kraja, obiskovati kino doma.

Spriču velikega zanimanja prebivalstva Lok-Kisovca za »Svobodo« izgleda, da bo imelo društvo velik uspeh. Verjetno bo »Svoboda« v tem kraju eno izmed najmočnejših društev zagorskega okoliša.

SKUD »Kajuh« iz Sočanja nastopi z godbo na pihala ter moškim in mešanim pevskim zborom, prav tako pride rudarska godba iz Mežic, iz Guštanja pa SKUD »Prežihov Voranc« z godbo na pihala in folklorno plesno skupino.

Iz Velenja se bo udeležil izleta moški pevski zbor, prav tako tudi tamkajšnja godba na pihala. Iz Ljubljane bo nastopil še mešani pevski zbor SKUD »Udvanc«.

Poleg delavske godbe na pihala iz Trbovelj bo sodeloval na izletu še moški pevski zbor »Zarja« ter mešani pevski zbor »Slavček«.

Iz Hrastnika prideta obe godbi na pihala, moški pevski zbor »Svoboda I« in »Svoboda II« ter pevski zbor iz Dola pri Hrastniku.

Iz Zidanega mosta bo sodelovala na izletu železničarska godba na pihala, iz Zagorja pa delavska godba na pihala ter moški pevski zbor iz Zagorja in iz Loke-Kisovca, nadalje moški pevski zbor iz Radeč.

Ze sam nastop priznanih pevskih zborov in godb bo dal izletu velik poudarek, največji poudarek pa bodo dali temu delavskemu kulturnemu prazniku stari delavski veterani, borci za našo svobodo, ki so se udeležili izleta »Svobode« v Celju pred 17 leti.

Da bo ostal ta veliki delavski izlet vsem v lepem in trajnem spominu, pripravljajo glavni odbori izleta posebno brošuro s programom in pomenom te delavske kulturne manifestacije, na voljo pa bodo udeležencem izleta tudi lepi spominskih kozarci z napisom »Izlet »Svobode« leta 1952 Trbovlje«.

Tudi naš lokalni list »Zasavski vestnik« pripravljajo lepo spominsko številko za ta kulturni praznik, v kateri bo objavljeno gradivo o delu društev »Svoboda« iz vse Slovenije.

Kino »Triglava« v Zagorju

Od sobote 21. jun. do ponedeljka ob 6. in 8. uri zvečer, v nedeljo tudi ob 10. uri dopoldne, ameriški barvni film

»LASSIE SE VRAČA«

V sredo 25. in četrtek 26. junija ameriški glasbeni film

»HUMORESKA«

Italijanski film »Beg v Francijo«

S pričujočim filmom se je italijanska produkcija lotila nove, zanimive teme: kje so vojni zločinci, ki so po vojni nenadoma izginili?

Na predvečer svoje usmrtitve pobegne bivša »ocellenza« Ricardo Torre na skrivnostni način iz zapor. Preobleden v duhovnika se na lepem pojavi v kolegiju Carlo

Albette, kjer je ravnatelj njegov bivši sošolec. V kolegiju je tudi njegov sinko Fabricij. Tako spozna očeta. Pove mu, da v zavodu nima obstanka, ker ga nihče ne mara, češ da je sin vojnega zločince. Tako se oba odpeljeta proti francoski meji. Torre ni več duhovnik, marveč inž. Rossi iz Turina.

V vlakcu je pisana družba. Pogovarjajo se, kakšne so možnosti za prehod čez mejo, brez dovoljenja tude. V vlakcu sta tudi bivši »alpince« Tamburin in delavec Gino. Namerjena sta v Francijo za zaslužkom. Torre si še v vlakcu obrije svojo brado, ker se boji, da ga ne bi kdo spoznal.

V mestecu pred mejo izstopijo. Večer je, Po-ščeno si prenočišče v bližnji gostilni. Torreja pa čaka tamkaj neprijetno presenečenje: natakarcica je njegova nekdanja služkinja Pierina. Ali ga bo izdala? Na njegovo glavo je razpisano milijon lir. Tega denarja pa bi se polakomnil najzvestejši človek...

Svoj strah pred izdajo reši Torre na »svoji« način. Zjutraj se splazi v njeno sobo in jo zabode. Pierina je slutila, da ji grozi nevarnost, zato je prešivala noč z Ginom. Gino je s tovariši na vsesgodaj odšel in kmalu nato je bilo po njej.

Torre se pomirjen odpravi s Fabricijem proti goram — proti meji in rešitvi. V hribih se spet sreča z Ginom, Temblenom in Tunisim, ki ga je videl v vlakcu še z brado. Vihar jih prisili, da se zatečejo v zapuščen kočo. Tunisino razvije svojo malico iz časnika. Na silki v listu je Torre še z brado. Kot blisk mu šine v glavo, da je tega že neke videl. Torre je odkrit. Dejanje se začne naglo in dramatično razvijati do grenkega konca za Torreja...

Pismo s Trojan

S Trojan amro prejel pošto, v kateri nam pišejo glede TMO dodatno takole:

Tudi pri nas amro Teden matere in otroka lepo izvedli. Naše žene so se sešle z učiteljstvom, s katerim amro sestavile program tega Teda.

Prvi dan so napravili najmanjši pionirji celodnevni izlet na planinski postojanko Sv. Goro. Prav tako je otroška obiskovalka obiskala matere in otroke; pozanimala se je za oskrbo in vzgojo otrok, zlasti pa za partizanske vdove. Revne matere je obdarila. Članice AFŽ so pobirale prispevke, s katerimi so pripravile za zadnji dan TMO. 8. junija, pecivo za mladino. Tega dne se je zbrala pisana družba šolskih in predšolskih otrok v spremstvu svojih mater, sester in bratov. Pionirji so jim pod vodstvom učiteljstva pripravili nekaj veselih trenutkov s tolovadnimi, pevskimi in šaljivimi točkami. — tovarišica učiteljica pa jim je razložila pomen te prošnje ter veliko skrb naše države za matere in pravilno vzgojo otrok ter njihovo zredno rast.

Vsa prireditve je bila zaključena z živahnim srečelovom. Z žarečimi očmi so odnašali otroci svoje dobitke in pecivo. Pogled na otroško srečo je bil našim ženam plačilo za ves trud, ki so ga vložile v to prireditev.

Kino Trbovlje

Od petka do ponedeljka je na sporedu italijanski film

»BEG V FRANCIJO«

Naslednjo sredo in četrtek pa ameriški film

»ZAPLESIVA«

Čas predstav je razviden iz reklamnih omaric in lepakov

NAROČNIKI!

Poslužite se položnic, ki smo jih vložili v 22. številko, ter nam nakažite naročnino za mesec junij odnosno za drugo polletje, da si zagotovite nemoteno dostavo lista!

ZASAVSKI PIONIR

Kotiček za naše pionirje in pionirke

Za kratek čas

Teta: »No, Mihec, povej mi, katera žival je najbolj koristna?«

Mihec: »Kokoš!«

Teta: »Zakaj pa kokoš?«

Mihec: »Ker jo lahko jemo že pred rojstvom in tudi potem, ko je že umrla!«

Nagradne uganke

Spet prinašamo več stavkov, iz katerih naj pionirji poiščejo šest poznanih krajev našega Zasavja:

1. Ali veš, po čem se nikdar nisi vprašal?
2. Saj vidiš, da noče češenj!
3. Mesa v Argentini ne manjka.
4. Zelo malo je ljudi, ki sove cenijo.
5. Malo kave bi še rad.
6. Naši čolni še niso popravljeni.

Odgovore pošljite do ponedeljka, 23. junija, uredništvu našega lista. Iz-

žrebani bo dobil za darilo razne šolske potrebščine.

Rešitev nagradnih ugank iz 23. številke

1. Radeče, 2. Milnše, 3. Trojane, 4. Razbor, 5. Breg, 6. Dol, Kal.

Pošta nam je prinesla veliko število pravih rešitev. Seveda pa so nekateri učenci in učenke spregledali, da sta v šestem stavku kar dva kraja (Dol in Kal), to pa smo zakrivali mi sami, ker nismo na to izrecno opozorili. Zato smo dali med žrebanje vse pravilne rešitve tistih, ki so našli v vseh šestih stavkih sedem zasavskih krajev. Žreb pa je po naključju odločil za nagraditev Štefko Janež iz Trbovelj-Lok šte. 367, ki je navedla vseh sedem krajev. Ta učenka naj se oglasi v našem uredništvu, da prevzame obljubljene šolske potrebščine.

»Med drugim tudi za to,« mu je smeje odgovorila.

»Tudi jaz se bom moral začeti zamisliti za to reč,« ji je zamišljeno odgovoril. Kirk je opazil, kako so se ljudje obrčali za njima. V obeh mlade dame, ki je stopala poleg njega, je bila prav takšna živahnost kot v pogledu Charlieja Chana. Čeprav je imela povsem vedenje poslovnega človeka, vendar ni izgubila na svoji ženski mikavnosti in privlačnosti.

Kirk jo je predstavil siru Frederiku, ki ni mogel prikriti svojega presenečenja, nato pa je Chano, ki se ji je globoko priklonil.

Kirk se je obrnil k častnikarju in mu očitalo dejal:

»Kaj mi niste povedali, kdo je J. B. Morrow?«

»Misliš, da je bolje, če to odkrije prepuštam kar vam; življenje nam prinaša tako malo prijetnih presenečenj.«

»To pa je bilo zares prijetno,« je pri-trdil Kirk.

Pejal je svoje goste k mizi, ki je bila pripravljena v mirnešnem kotičku velike jedilnice. Ko so se vsi usedli na svoje prestole, se je mlada dama obrnila k Kirku:

»Zahvaljujem se vam za ljubezno vabilo, gospod, zahvaljujem se pa tudi siru Frederiku. Vem, da je silno presenečen.«

Anglež se je nasmehnil in priklonil:

»Srečen sem, da sem se lahko spoznal z vami. Dosti sem že siljal o osamosvojitvi ameriških žena.«

»Ali ste mogoče nasprotnik tega?«

»Ne, ne... niti najmanj ne!«

»In gospod Chan, on verjetno nasprotuje temu?«

Chan je zmeden pogledal in dejal:

»Ali sme slon soditi o metulju?«

»To ni noben odgovor. Ali se boste kmalu vrnili na Honolulu, gospod Chan?«

Na obrazu Kitajca se je pokazal radosten izraz:

»Jutri se bo moja neznanata oseba vkr-cala na ladjo »Maja« in odpeljala proti Ho-nolulu.«

»Gleda, da se veselite svojega povratka?«

(Dalej prihodnjik.)

Mednarodna telovadna prireditev v Trbovliah ie dosegla svoj namen

Na razvoj telovadbe v Trbovliah, ki je bila zadnja leta v zastoju, bo nedvomno ugodno vplival nastop mladih avstrijskih in slovenskih reprezentantov na trboveljskem stadionu v nedeljo, 15. junija.

Za to največjo telovadno prireditev, ki smo jo imeli v Trbovliah po osvojitvi, je vladalo v revirjih veliko zanimanje, saj so prihiti nanjo tudi ljubitelji telovadbe iz Zagorja in Hrastnika. Na stadionu v Trbovliah je bilo zadnje dni vse živo. Utrjevalo se je igrišče, tako da je bilo za nastop telovadcev prav dobro pripravljeno.

V nedeljo je bilo sicer oblačno vreme, vendar hujšega ni bilo. Popoldne ob pol 4. uri so predstavniki oblasti in številno trboveljsko občinstvo sprejeli goste pred rudniško restavracijo na Vodah. V pozdrav jim je zaigrala godba rudarjev. Nato so si gostje iz Avstrije ogledali Trbovlije.

Telovadna prireditev je bila napovedana za 7. uro ter se je pričela v majhno zakasnitvijo. Na stadionu se je zbralo okrog 3000 ljudi. Petnajst minut čez 7. uro se je pričel nastop s slavnostnim mimohodom telovadcev. Sledilo je slovesno dviganje zastav ter odigranje avstrijske in jugoslovanske himne.

Goste je pozdravil nato v imenu ljudske oblasti predsednik mestne občine Trbovlje, tov. Dominik Kužnik. Zatem so pionirji izročili vodjema avstrijske in jugoslovanske telovadne reprezentance šopek cvetic, tov. Mato Filipič pa jima je podaril v imenu TD Partizana lepa spominska darila.

Prišel se je telovadni nastop. V tem propagandnem srečanju so Trboveljčani videli res kvalitetno telovadbo. Nastopili sta moška in ženska vrsta avstrijskih in slovenskih telovadnih reprezentantov. Moški so nastopili v preskokih čez konja, na drogu, bradlji, kroglih in v parterni telovadbi — ženski vrsti pa v parterni gimnastiki, v vajah na gredeh in dvovišinski bradlji.

Tudi v Zagorju grade košarkaško igrišče

Košarkarski odsek SK Proletarec v Zagorju gradi na stadionu Proletarca košarkaško igrišče, dela pa ovirajo težave z dovozom peska, čeravno ga je v Zagorju dovolj. Če bodo šli pristojni čimprej graditeljem na roko, bo igrišče v bližnjih tednih zgotovljeno.

Ogrodje za koše sta udarniško izdelala Jože Košak in Danilo Repovž. Načrt je napravil rudn. obratovodja Molka, direktor rudnika Ljube Dular pa je košarkarjem pomagal s cevmi za to ogrodje.

V sekcijo košarkarjev se je prijavilo že 35 članov, ki delajo udarniško pri gradnji igrišča. Zanimanje za to vrsto športa je med zagorsko mladino veliko. J. K.

Košarka

Rudar : Železnica (Celje) 45:20 (24:20)

V soboto so se srečali v prijateljski tekmi košarkarji Rudarja in Železnice iz Celja. Nastopili sta moška in ženska ekipa. Srečanje je bilo na novem stadionu košarkarskega kluba Rudarja. Prisostvovalo je zelo malo število gledalcev, med njimi vedno mladih.

Celjanke, ki so nastopile proti Trboveljčankam, so pokazale boljše in hitrejšo igranje, kar jim je prineslo zasluzeno zmago. V igri žensk so zmagale Celjanke z 21:10.

V dvoboju moških ekip pa so go orgorjeni in napeti borbi zmagali Trboveljčani z rezultatom 45:20 (24:20).

Rudar ni nastopil kompleten in je kljub temu zmagal. Ekipa Rudarja se od tekme do tekme popravlja.

Malomaren odnos

do tekmovalca za pokal tovariša Tita

Za nedeljo 15. junija je bilo napovedano tekmovalanje za pokal maršala Tita v Zasavju. Zanj se je prijavilo 15 klubov, zmagovalce pa bi se spoprijel z moštvom Rudarja, ki igra v republiški ligi.

V nedeljo so bile odigrane prve tekme. V Litlji je prvo moštvo zagorskega Proletarca zmagovalo nad Litljo s 5:4, prav tako je dobilo igro drugo moštvo Proletarca v tekmi s Svobodo II v Kiovcu. V Hrastniku je Bratstvo I premagalo Retje II z rezultatom 5:1 — v Trbovliah pa bi morali odigrati 2 tekmi in sicer Retje I in Bratstvo II, ki pa na igrišču sploh ni prišlo. Za nadaljnje tekmovalanje se je Retje I kvalificiralo z rezultatom 8:0.

Prav tako ni bila odigrana tekma med Rudarjem II in Svobodo I, ker gostje niso prišli: tudi v tem primeru je zmagal Rudar II s 3:0.

Grajaži je treba tako malomaren odnos uprav. društva Svobode in Bratstva, ki nista poslali na tekmovalne priprave enajstotice. V drugem kolu se bodo srečali Rudar II. Retje I, Bratstvo I ter Proletarec I in II.

POPRAVEK

V 22. številki našega lista smo poročali na drugi strani pod naslovom »Violiška tolpa je dobila zasluzeno plačilo« med drugim, da je bil kaznovan z zaporno kaznijo tudi Slavko Jerman iz Trbovli. K temu poročilu pripominjamo, da je dobil Slavko Jerman po besedilu razsodbe Okrožnega sodišča v Celju 2 leti in pol zapora in ne 3 leta, kakor smo pisali v predzadnji številki našega lista po prvotno dobjenih informacijah. — Uredništvo.

Med gosti je zlasti ugajal avstrijski mladinski prvak Grubenthal, prav tako Avstrijka Erika Paill. Med slovenskimi reprezentanti so bili posebno všeč Tomšič, Šlibar in domačin Šoštar — med dekleti pa zlasti Rozmanova, Cerarjeva in Smolnikarjeva.

Drog, najbolj priljubljeno orodje, je prišel na vrsto ob zaključku. Gledalci so prišli pri izvajanju vaj na račun ter so med nastopom za posebno lepe poteze nagradili tekmovalce z živahnim ploskanjem.

Organizacija prireditve je bila dobra, gledalci pa so bili s prikazanim telovadnim znanjem prav zadovoljni. Trbovlije si žele še več podobnih nastopov.

Prepričani smo, da pomeni ta prireditev močno spodbudo za zanimanje in razvoj telovadbe v Trbovliah, kjer so bili na tem področju doseženi prav lepi uspehi, saj sta med drugim Trboveljčana Slavko Hlastan in pokojni Miro Forte nastopila v olimpijski vrsti v Parizu in drugod.

Nedeljski telovadni nastop je bila lepa prireditev, ki je ne bomo tako hitro pozabili.

Pogled na novi stadion košarkašev v Trbovliah

KOMU NAJ TO KORISTI?

Pod tem naslovom je naše uredništvo prejelo dopis, ki obravnava odnose v športnem življenju v Trbovliah ter poudarja, da si vodstvo Rudarja lasti monopol nad športnim izživiljanjem v tem kraju.

Glavni namen tega pisma je, da se vzpostavi boljši odnos med nogometnim klubom Retje in Rudarjem.

Kakor je znano, obstoji SSD Retje že eno leto, vendar nima svojega igrišča. Nima ga pa zaradi tega, ker se društvo ni za to zadosti zanimalo. Sedaj pa gre vprašanje, ali je pravilno ali ni, da je vodstvo Rudarja poslalo klubu Retje pismo, v katerem mu prepoveduje treninge na stadionu v Trbovliah, ne prepoveduje mu pa tekme.

Rudar utemeljuje svoj korak s tem, da je njegovo igrišče stalno zasedeno po njegovih lastnih igralcih — kar tudi drži — saj se vadi na stadionu stalno 70—80 igralcev tedensko, kar dokazuje tudi nastop 5 moštev predenjo nedeljo, 8. junija.

Pisec pisma navaja, da se ustvarja v Trbovliah klubarstvo in monopolizem nad igranjem nogometa. Ne bomo se v tem članku spuščali v podrobnosti, vendar je jasno, da bo nujno potrebno, da odločilni čimprej razčistijo odnose med obojema športnimi društvoma, da li so pravilni ali ne, komu pripada uporaba stadiona, in kdo je njegov lastnik — na drugi strani pa moramo pomisliti, da spori, ki se pojavljajo na klubski liniji, ne morejo roditi pozitivnih uspehov.

Prepričani smo, da bo Mestni komite KPS Trbovlje to vprašanje uredil pravilno. SSD Retje ima vedno na razpolago stadion za odigranje tekme, če je prost, za treninge pa je nujno, da si igralci Retje uredijo svoja igrišča. Res prijateljski in pravilni odnosi, ki bodo koristili gojitvi in razvoju športa, se lahko dosežejo samo z odkritim in prijateljskim sodelovanjem obeh društev.

Odgovor in ostalo prepustimo našim bralcem in ostalim, ki jim je napredek in razvoj športa v Trbovliah pri srcu.

V Trboveljskem okraju se je v mesecu maju rodilo 94, umrlo pa 28 ljudi. Poročili pa so se naslednji:

V Trbovliah: Milan Besednjak, knjigovodja, z Olgo Bizjak, zobotekničar; Stanislav Glas, nameščeneec, z Jožo Vodopivec, nameščeno; Alojz Klanjšek, stroj. ključavničar, z Stanislavo Petelinšek, telefonistko; Ludovik Koder, električar, z Majdo Kadunc, trg.

Zelo zanimiv je bil na Jesenicah spoprijem našega Seferja z lanskotnim drugoplasiranim prvakom iz polteški kategoriji. Prežlom, ki se je končal neodločeno, kar je velik uspeh Seferja in tudi za našo boksarsko sekcijo. Mnogo nadarjenosti je pokazal nadalje Jože Herman, ki je že zadnji dve borbi odločil prepričljivo sebi v prid. Z našimi mladimi boksarji zibretom Livkom. Kovacem in predvsem Martinčičem so nam nadaljnje zmage zagotovljene, kajti navedeni so pokazali v tehničnem boku v tem letu velik napredek.

Trboveljski ljubitelji boksarskega športa si bodo v kratkem lahko privoščili užitek ter se prepičali o razvoju boksarske sekcije v Trbovliah. V teku so namreč pregovori s »Splitskim mornarjem« za ta mesec. Upajmo, da bodo naši fantje tudi to pot pokazali trboveljski javnosti, da ne besedišijo kar v prazno. R. Š.

Med najdelavnejšimi lovskimi družinami v Zasavju je nedvomno hrastniška lovska družina, ki je bila ustanovljena leta 1945. V tej družini so se zbrali lovci iz Hrastnika, Dola in Zidanega mesta. Posebno pa se je ta družina razširila z novim lovskim zakonom, ki omogoča članstvo vsakemu delovnemu človeku, ki ima pogoje za to. Število članstva se je izredno povečalo, toda žal jih je mnogo pristopilo bolj zaradi avanturizma kot pa iz ljubezni do lovstva. Popolnoma razumljivo je, da so vsi tisti, ki niso prišli v družino iz ljubezni do lovstva, prav kmalu odpadli in se izločili.

Lovska družina v Hrastniku je v najtesnejši povezavi s hrastniškim planinskim društvom, saj so tamkajšnji lovci mnogo pripomogli k izgradnji planinske koče na Kalu, kjer so lovci imeli prvotno svojo lovsko sobo. Ker so pa uvideli potrebo po razširitvi planinstva, ki se je zlasti razmahnilo v hrastniški dolini, so napravili pri kalški planinski koči nov prizidek, ki pa tudi ni zadostoval.

Odločitev je padla: lovci so sklenili, da si postavijo svojo lovsko kočo. Pa

ni ostalo le pri besedah; lansko leto so začeli z gradnjo in letos, 22. junija, bo že slovesna otvoritev te koče po starem lovskem običaju.

Ta koča, ki je bila zgrajena z ljubeznijo in velikim trudom vseh članov lovske družine Hrastnik, bo ponos in okras kalških planin. Ko so začeli z gradnjo koče, so bili lovci domala brez vsakih sredstev. Klonili pa niso, ker so bili v družini sami odločni borci. Celotno zamisel izgradnje koče sta vodila tovariša Mirko Kovač in Franc Sršen, starešina lovske družine v Hrastniku. Ta dva moža sta dejansko tudi največ pripomogla, da se je ta lepi načrt uresničil, tako da stoji ta koča te dni že pred otvoritvijo.

Mnogi dela in truda je bilo vloženo v to gradnjo. Tako so posamezni člani prispevali gradbeni les in vožnje, prav tako pa je bilo na koči opravljeno pre-

ko 5000 udarniških ur, v denarju pa nabrano 69.000 din, od katerih so sami člani darovali 22.000 din. Gradbeni stroški te lepe lovske koče, ki je zelo prostorna, znašajo okrog pol milijona dinarjev, njeno vrednost pa cenijo na preko 1 milijon dinarjev. V pritličju koče je kuhinja in tri sobe, ki so opremljene z električno napeljavo in vodovodom. Kasneje bodo uredili v koči še podstrešje, tako da bodo lahko na razpolago tri sobe za prenočišča.

Lovska koča na Kalu je ena izmed prvih lovskih koč v zasavskih loviščih ter v ponos lovski družini v Hrastniku. Vsem lovskim družinam v Zasavju je lahko za zgled neutrudno in požrtvovalno delo hrastniških lovcev, ki vabijo vse lovce Zasavja k slovesni otvoritvi svoje koče v nedeljo 22. junija.

Na svidenje na lepih kalških planinah!

V nedeljo Odred : Rudar

ENA TOČKA IZ DOLNJE LENDAVE

Nafta : Rudar 1:1 (0:0)

Moštvo Rudarja je odšlo v nedeljo na dolgo pot v Dolno Lendavo, vendar se ni vrnilo s porazom. Rešilo je eno točko v svojo korist, kar je tudi uspeh.

Po poročilih, ki smo jih dobili, sta obe enajstotice igrali slabo in nesmiselno, vendar je moštvo Rudarja nadkriljevalo domačine s hitrim startom in dobrim obvladanjem žoge, le stara slabost napadalcev je prišla spet do izraza: ni bilo strelcev za gol. Gol za Nafto je dosegel Terek v 58. minuti drugega polčasa, vendar moštvo Rudar-

ja ni klonilo. Tri minute pred koncem je Blatnik iz kota streljano žogo poslal v mrežo in s tem postavil končni rezultat 1:1.

Prihodnjo nedeljo bo v Trbovliah slovenski derby bivših članov II. zvezne lige, Odreda in Rudarja. Prepričani smo, da bodo domačini zaigrali z vsem srcem in elanom, da se oddolžijo za poraz proti Odredu 1. maja.

Moštvo Rudarja ima še možnosti, da se povzpne na lestvici na drugo mesto, vprašanje pa je, kaj bo pokazal Brank in kako bo moštvo Rudarja zaigralo z Odredom.

V nedeljo na svidenje!

Povzročitelji izgredov na nogometni tekmi v Zagorju obsojeni

Kakor je zasavski javnosti že znano, je prišlo na nogometni tekmi med Proletarcem in Krimom iz Ljubljane dne 25. maja v Zagorju do večjih izgredov, za katere pa nosi v veliki meri krivdo sodniški kader, ki je bil v celoti iz Ljubljane.

Za samo tekmo bi lahko rekli, da je bila navadna komedija, ki so jo po vtisih gledalcev spretno zrežirali že poprej z namenom, da mora Krim zmazati na vsak način. Pojedino tega je bilo potem alibi in neobjektivno sojenje nogometne igre ter obračunavanje s sodniki po tekmi, ki pa ni bilo na mestu.

Povzročitelji izgredov na tej nogometni tekmi so se zagovarjali na javni obravnavi v Zagorju dne 6. junija ter bili obsojeni po Zakonu o kršitvi javnega miru in reda.

Obravnava sama pa je pokazala pravo ozadje dogodkov v Zagorju, ki so bili za ljubljanske časnike in Radio tako senzacionalni. Vsak pošten človek, ki je prisostvoval tej obravnavi, je lahko spregledal, da ne drži celotno, ki so bili napisani v ljubljanskih časnikih, prav tako pa tudi ne ustreza trditve, da je bil napad na sodnika pripravljen že v naprej, kar je pisal pisec članka v 35. številki »Poleta«.

Zagorjani in vsa športna javnost v Zagorju je pozdravila sodbu, s katero so bili kaznovani izzredniki. Osem obtožencev je bilo kaznovano z zaporno kaznijo od 8 do 30 dni, eden pa je dobil denarno kazen

2000 din, medtem ko je bil neki obtoženeec izročen javnemu tožilstvu.

Obsojeni so bili sledeči: Ivan Bergant, Rudolf Bergant, Rudi Lebničnik, Ivan Roglič, Viktor Klemenčič, Ivan Povinac, Jože Forte, Rakib Kadri, Ciril Sedlar in Rudolf Kordić.

Karve, so bili torej kaznovani. Kaj pa sedaj igrišče zagorskega Proletarca? To je še vedno zaprto. »Igrišče v Zagorju je treba zapreti« — tako si slikal v Radiu in časnikih — noben ljubljanski list pa ni zapisal, da bi bilo treba zapreti igrišče v Ljubljani, ko je prišlo na tekmi med Odredom in Slugo do pretepa. Zakaj dvojna moralna? Čudna logika! Povsod je treba zapreti igrišče, samo v Ljubljani se ne sme kaj takega zgoditi. Je to težko, če velja, le za nekatere ostre mere, za druge pa ne.

Kakor je zagorska javnost pozdravila stroge mere, po katerih so bili revirski vrščarjevi, ki so povzročili izgred v Zagorju, kaznovani, prav tako lahko zagorska javnost postavlja zahtevo, da se igrišče Proletarca spet odpre.

(Pripomba uredništva: od zagorskega dopisnika smo dobili obširno poročilo, v katerem se je široko razpisal v vse podrobnosti o tem neljubem dogodku; kar pa naš list ni prinesel o tej nogometni tekmi nobenih podrobnosti poročil, se seveda tudi sedaj ne more spuščati v vprašanja, ki sodijo v tiste liste, ki so o teh izgredih poročali obširneje).

Rojstva, poroke in smrti v okraju Trbovlje

V Trboveljskem okraju se je v mesecu maju rodilo 94, umrlo pa 28 ljudi. Poročili pa so se naslednji:

V Trbovliah: Milan Besednjak, knjigovodja, z Olgo Bizjak, zobotekničar; Stanislav Glas, nameščeneec, z Jožo Vodopivec, nameščeno; Alojz Klanjšek, stroj. ključavničar, z Stanislavo Petelinšek, telefonistko; Ludovik Koder, električar, z Majdo Kadunc, trg.

pomočnik; Stanislav Zeljko, delavec, z Ano Barovič, delavko; Vincenc Storman, zidar, s Francisko Guzej, kraj. pomočnik; Anton Kraljica, rudar, z Vido Catz, kraj. pomočnik; Franc Rostaher, rudar, z Zoro Grivec, delavko; Franc Vidmar, kovač, s Terezijo Gričar, gospodinjico; Marijan Vodišek, teh. risar, s Francisko Stavec, delavko; Ivan Zupan, kovač, z Zofijo Radanovič, gosp. pomočnik; Ivan Lorber, rudar, z Alojzijo Dmrošek, gosp. pomočnik; Ladislav Forte, rudar, z Olgo Novak, gosp. pomočnik; Miroslav Smodič, ključavničar, z Ano Šmol, delavko; Maki Kmetič, rudar, z Zofijo Senčar, gosp. pomočnik; Jože Dolanc, rudar, z Zoro Humski, gospodinjico; Viktor Arlič, trg. pomočnik, z Dragico Zapotnik, trg. pomočnik.

V Zagorju: Vincenc Ogorevc, brivec, s Pavlo Leben, gosp. pomočn.; Friderik Jenšac, rudar, z Egidijo Berzin, delavko; Anton Lavrič, sofer, z Zofijo Glazer, natakarico; Valentin Hudomalj, strojnik, z Ljudmilo Dolinšek, gospod. pomočn.; Franc Simončič, rudnik, z nadzornik, z Hedviko Dmrošek, gosp. pomočn.; Franc Kovač, jam. poslovođa, z Ljudmilo Rihteršič, gosp. pom.; Benedikt Češek, delavec, z Matildo Osepek, perico; Ignac Škerbinšek, stroj. ključ., s Terezijo Dolinšek, gospodinjico.

V Hrastniku: Stanislav Pogačnik, trg. poslovođa, z Voljo Tavčar, pošt. uradnik; Peter Martini, steklar, z Marjo Karner, delavko.

Na Dolu pri Hrastniku: Vladislav Križaj, avtomehanič, z Marjo Draksler, kuh. pom.; Franc Klemen, nameščeneec, z Marjo Strava, nameščeno; Anton Klančar, stekl. pomočn.; Stanislav Kuchar, čevlj. poslovođa, s Teodorom Drager, gosp. pomočn.; Jože Sušec, nameščeneec, s Pavlo Mičlar, nameščeno.

V Milinšah: Ivan Prašnikar, kmeč. delavec, z Matildo Jesenšek, kmeč. delavko; Leopold Prašnikar, kmet, z Marjo Juvan, kmeč. delavko; Franc Bergant, rudar, z Alojzijo Pavšek, gosp. pomočn.; Andrej Zupančič, kmeč. delavec, z Jeleno Grobljar, učiteljico.

V Izlakah: Alojz Juvan, kmeč. delavec, z Alojzijo Joger, kmeč. delavko; Franc Trebušak, kmet, z Marjo Brigelj, kmeč. delavko.

V Čemšeniku: Alojzij Arh, rudar, z Marjo Dmrošek, kmeč. delavko.

V Trojanah: Janez Goršek, ključavničar, z Ano Lovrač, kmeč. delavko.

V Podkumu: Jožef Kostanjevec, rudar, z Angelo Sluga, polj. delavko; Franc Povše, polj. delavec, z Marjo Sluga, šivko.

V Radečah: Milan Pečnik, zobn. tehnik, z Dominiko Bau, uslužbenko; Konrad Gamšek, rudar, z Antonijo Smertut, gosp. pom.; Janez Knez, posestnik, z Alojzijo Dolinšek, gosp. pom.; Franc Biglez, železnikar, z Brigito Meglič, gozd. delavko; Jožef Knez, posestnik, z Alojzijo Zalc, hiš. pomočn.; Jože Suštaršič, sin posestnika, s Francisko Krahničan, pomočn.; Albin Cigole, železnikar, s Marjo Uhan, tov. delavko.

V Loku pri Zidanem mostu: Anton Hriberček, ključavničar, z Amalijo Klemenšek, strežnico.

Naročaj, čitaj in dovisuj v naš list!

Nedeljska zdravniška služba
Od sobote 21. junija opoldne do ponedeljka 23. junija zjutraj ima dežurno službo zdravnik v bolnišnici v Trbovliah.

PREKLIC

Osebnost izkaznico na ime Amalija Kováč, rojena 10. julija 1918, stanujoča v Sv. Juriju št. 3, preklicujem za neveljavno.

Izdaja Okrajni odbor OF Trbovlje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik: Stane Šuštar. Tisk: Tiskarna ljudske pravice v Ljubljani. Naslov uredništva in uprave: Trbovlje, uprava rudnika Trbovlje-Hrastnik, telefon št. 34. Račun pri oddajanju: Narodne banke v Trbovliah št. 114-00329-3. List izdaja vsak četrtak — Rokopisov ne vračamo! Priporočila za list morajo biti v uredništvu najkasneje vsake nedelje zjutraj — Mesčna naročnina 30 din. četrtletna 90 din.

Kie v Trbovliah dobiš najboljši stadoled in vsak dan sveže pecivo?

PRI MESTNEM PODJETJU »SLASČICARNA« V TRBOVLJAH

Nudimo vam raznovrstno pecivo, sladoled, vse vrste bonbonov, najboljše čokolado. — Razno pecivo in najrazličnejše torte za rojstne dneve, godove, poroke in druge domače praznike vam pripravimo po naročilu

NA SVIDENJE!

Sedaj je čas!

V poletnih dneh, ko je vreme lepo in suho, je najlepša priložnost, da si prenoviš svoje stanovanje. — Zato se oglasi pri

SLIKARSKEM IN PLESKARSKEM PODJETJU, TRBOVLJE

ki izvršuje vsa slikarska, pleskarska in črkoslikarska dela, prav tako tudi imitacijo vseh vrst lesa in v to stroko spadajoča dela po zelo ugodnih cenah. — Pri naročilih se obračajte neposredno na

SLIKARSTVO IN PLESKARSTVO V TRBOVLJAH-LOKAH 8